

Geoffrey Hodson

**A betegség problémája új
megvilágításban**

Fordította: Bárány Károly, 2012

Magyar Teozófiai Társulat

Tartalom

Előszó.....	2
Bevezetés.....	3
I. fejezet A betegség eredete	6
II. fejezet A betegség kiváltó oka.....	7
III. fejezet A fizikai szinten túli okok és azok ellenszerei	8
IV. fejezet A betegség-karma mechanizmusa	10
V. fejezet A lappangó betegség.....	12
VI. fejezet Betegség a fizikai és a finomabb testekben.....	15
VII. fejezet Az anyaság és az egészség	16

Előszó

Az ismeretszerzésnek legalább három módja van: önálló megfigyeléssel, másvalakitől kapott oktatással vagy közvetlen intuitív észleléssel. Az első kettő külső, a harmadik belső módszer.

Bár ennek a könyvnek az anyaga a harmadik módszer használatának kísérleteiből keletkezett feljegyzések összeállítása, a szerző nem tesz utalást felsőbb sugalmazásra, vagy isteni inspirációra; szintén nem óhajtja befolyásolni az olvasót ezzel az előszóval a könyv anyagának értékelésében, amelyet kizárólag hasznossága alapján szabad megítélni. Azért akarta közölni az információ forrását, hogy válaszoljon azok kérdésére, akik megkérdezik hogyan és honnan szerezte az értesüléseit.

Alapvetően érdekli az emberi szenvedés problémája, és különösen az egészség és a betegség témaköre, ezért minden mentális energiáját arra fordította, hogy felfedezze a megoldást. Hiszi, hogy a meditáció segítségével egy időre megközelítette a tudat belső birodalmát, ahol minden tudás megtalálható. Úgy érezte, hogy egy tanító vezeti az Igazság keresésében. A szeminek szokatlan világban homályosan látott, és ami keveset látott azt leírta.

Ezennel arra törekszik, hogy ezt a keveset továbbadja.

Ez arra szolgálhat, hogy csökkentse, ha csak egyetlen a szenvedés súlya által kipréselt könnycseppel is, a világra nehezedő erős nyomást. Talán ez másban is felkelti a vágyat, hogy átszakítsa a fátylat, amely mögött minden tudás rejlik, és felfedezéseit az emberiség fájdalmának és bánatának enyhítésére fogja használni.

Erősebb elme, élesebb spirituális látás és az angol próza nagyobb mestere szükséges erre a feladatra, hogy a tökéletes tudás nagyszerű látványát igazán elnyerje, és méltóképpen ábrázolja.

Amíg ez az idő eljön, addig a szerző ezt a művet ajánlja.

Geoffrey Hodson
London, 1929

Bevezetés

Ez a könyv a következő feltételezéseken alapul:

I. AZ EMBER HÁROMSZOROS, HALHATATLAN SZELLEMI LÉNY, NÉGY HALANDÓ ANYAGI TESTBEN MEGTESTESÜLVÉ.

II. AZ EMBER SZELLEMI ÉNJÉNEK HÁROM RÉSZÉ AZ ISTENI AKARAT, AZ ISTENI BÖLCSESSÉG ÉS AZ ISTENI INTELLIGENCIA VISSZATÜKRÖZŐDÉSE.

Az emberi természetnek ebben a spirituális vetületében, az ember egyforma a Logossal. A különbség a Logosz és az ember között a három képesség megnyilvánulásának mértékében van.

Az Istenben ezek a képességek teljességükben nyilvánulnak meg; az emberben pedig a fejlődése folyamán fokozatosan növekvő mértékben.

III. AZ EMBER NÉGY ANYAGI TESTE SÚRÚSÉGÜK SZERINTI SORREND-
BEN:

- (a) A mentális test, amely mentális anyagból áll; a gondolatok hordozója.
- (b) Az érzelmi vagy asztrális test, amely asztrális anyagból áll; az érzelmek hordozója.
- (c) A vitalitás vagy éterikus test, amely éterikus anyagból áll; ez a fizikai életerő megőrzésének alapja és a kapcsolat a szellemi és a fizikai testek között.
- (d) A fizikai test, amely fizikailag szilárd, folyékony és gáznemű anyagokból áll; a cselekvés és az önkifejezés eszköze a fizikai világban.

Az emberi természetnek ebben a négyszeres anyagi vetületében, az ember átmenetileg nincs tudatában az Istennel való egységének. Ahogy a fejlődése halad, fokozatosan újra felfedezi ezt az elveszett tudását; ez az újrafelfedezés a célja minden spirituális törekvésnek.

IV. AZ EMBERI LÉTEZÉS CÉLJA A FEJLŐDÉS.

A fejlődés egyrészt tartalmazza az ember háromszoros spirituális képességeinek fokozatos kibontakozását a lappangástól a teljesen hatékony működésig; másrészt a négy anyagi tudathordozó fejlődését olyan állapotba, amelyben azok tökéletesen kifejezik a háromszoros spirituális képességeket. A vallás igazi célja, hogy hozzásegítse az embert ennek eléréséhez.

V. AZ EMBERI FEJLŐDÉS CÉLJA A TÖKÉLETESÉG SZÍNVONALÁNAK ELÉRÉSE, AMI A KERESZTÉNY SZENTIRÁSBAN, MINT „A KRISZTUS TELJESSÉGÉVEL ÉKESKEDŐ KORNAK MÉRTÉKÉRE” VAN LEÍRVA. (Pál levele az Efézusbeliekhez 4:13)

Ez magába foglalja az isteni mindenhatóság állapotának elérését, vagy más szóval a tökéletes és ellenállhatatlan akaratot; a mindenütt jelenvalóságot, vagy más szóval a tökéletes és mindent átölelő szeretetet; és a mindentudást, vagy más szóval tökéletes és mindent magába foglaló tudást. Ennek a tökéletességnek az elérése minden ember számára teljesen bizonyos. A parancsnak, miszerint „Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes” kénytelen minden emberi lény engedelmessé válni. (Máté 5:48)

VI. AZ EMBERI TÖKÉLETESÉG ÁLLAPOTÁN TÚL VANNAK AZ EMBER FELETTI TÖKÉLETESÉG MÉG MAGASABB FOKOZATAI; AZON TÚL ISMÉT VAN

EGY FOKOZATOSAN FELFELÉ VEZETŐ ÚT, AMELY MAGÁHOZ A LOGOSZ SPIRITUÁLIS MAGASSÁGÁHOZ VEZET.

A Logosz minden világok Teremtője, Fenntartója és Átalakítója, és minden ember Spirituális Szülője. Maga is fejlődik, együtt az Ő egész rendszerével és mindennel, amit az tartalmaz egy olyan cél irányába, ami a halandó ember számára felfoghatatlan.

Mivel az ember maga is egy jövőbeli isten, ezért a jövőbeni ragyogása, bölcsessége és hatalma teljes mértékben korlátlan.

VII. AZ EMBERI TÖKÉLETESSÉG VÉGCÉLJÁT MÁR ELÉRTÉK EMBEREK.
Az ilyen tökéletes emberek az Adeptusok, a Bölcsesség Mesterei.

VIII. EZEK AZ EMBER FELETTI LÉNYEK ALKOTJÁK A VILÁG BELSŐ KORMÁNYZATÁT, ÉS ŐK AZ EMBEREK IGAZI SPIRITUÁLIS VEZETŐI, TANÍTÓI ÉS IHLETŐI.

Ők alkotják a „tökéletes igazak” (Zsid. 12:23), a „Szentek közössége” magasztos gyülekezetét.

IX. AZ EMBERI TÖKÉLETESSÉG VÉGCÉLJÁT EGYMÁST KÖVETŐ ÚJRA-SZÜLETÉSEK RÉVÉN LEHET ELÉRNI ANYAGI TESTEKBEN, AMELYEK MINDEN SORON KÖVETKEZŐ SZÜLETÉST MEGELŐZŐ IDŐSZAKBAN ÚJONNAN ALAKULNAK KI.

X. A SOKFÉLE TAPASZTALAT EZEKBE AZ ISMÉTLŐDŐ MEGTESTESÜLÉSEKBE ARRÁ SZOLGÁL, HOGY ELŐHÍVJÁK A FEJLŐDŐ ISTENSÉG, VAGYIS AZ EMBER LAPPANGÓ ERŐIT.

Az ismételt testi létezés célja és értelme a nevelés a szó valódi értelmében.

A tökéletesség elérését követően újraszületés már nem szükséges; minden további előrehaladás a magasabb világokban valósítható meg. „A ki győz, oszloppá teszem azt az én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jő”. (Jelenések 3:12)

XI. MINDEN MEGTESTESÜLÉS AZ OK ÉS OKOZAT, VAGY MÁSNÉVEN A KIIGAZÍTÁS TÖRVÉNYÉNEK MŰKÖDÉSE ÁLTAL KAPCSOLÓDIK EGYMÁSHOZ.

Minden cselekvés, érzés és gondolat létrehozza a maga természetes és tökéletesen helyénvaló következményét. A tettek reakciója bekövetkezhet azonnal, később ugyanabban az életben, vagy egy következő inkarnációban. Ezt a törvényt az Újszövetség így említi: „mert a mit vet az ember, azt aratandja is” (Gal. 6:7). A szanszkrit „karma” szót használják, hogy megnevezék az örök törvény működését.

XII. A TETTEK, AMIK AZ EGYSÉG FELISMERÉSÉN ALAPULNAK, ÉS AMIKET A SZERETET, A SZOLGÁLAT ÉS AZ ÖNZETLENSÉG MOTIVÁL, ÖRÖMÖT, EGÉSZSÉGET ÉS AZ ÖNKIFEJEZÉS NÖVEKVŐ SZABADSÁGÁT EREDMÉNYEZIK, AMELYEK ARRÁ ÖSZTÖNZIK A CSELEKVŐT, HOGY MEGISMÉTELJE AZOKAT.

XIII. A TETTEK, AMIK AZ ELKÜLÖNÜLÉSEN ALAPULNAK, ÉS AMIKET AZ ELLENSZENV, A KAPZSISÁG ÉS AZ ÖNZÉS MOTIVÁL FÁJDALMAT, BETEGSÉGET ÉS AZ ÖNKIFEJEZÉS KORLÁTAINAK NÖVEKEDÉSÉT EREDMÉNYEZIK, AMELYEK

ELRIASZTJÁK A CSELEKVŐT, HOGY MEGISMÉTELJE AZOKAT. ÍGY A TÖRVÉNY AZ EMBEREKET TISZTESSÉG FELÉ MOZGATJA.

Az öröm vagy a fájdalom intenzitása az által változik, hogy az önzetlen, vagy az önző motívumok milyen mértékben jutottak kifejezésre a tettben.

A szenvedés nem az Istenség által kirótt büntetés, és nem véletlen viszontagság; ezt magának okozza a cselekvő és arra szolgál, hogy tudomást szerezzen vétkeiről; ez valóban hasznos és nevelő hatású.

XIV. A SZELLEMI EMBER, AKI A NÉGYSZERES TESTBEN LAKIK, FOLYAMATOSAN TUDATÁBAN VAN A NEVELŐ HATÁSÚ TÖRVÉNY MŰKÖDÉSÉNEK, ÉS FOKOZATOSAN NÖVEKVŐ TUDÁST, BÖLCSESSÉGET, HATALMAT ÉS MAKULÁTLAN JELLEMET SZEREZ ENNEK KÖVETKEZTÉBEN.

Egyedül ezek alkotják az ember valódi és örökkévaló javait. Ezek a „kincsek a mennyben, amelyeket sem a moly, sem a rozsda nem károsíthat”.

Minden anyagi tulajdon és világi hatalom mulandó, ezért ezek kizárólagos keresése teljesen hiábavaló.

XV. A KIIGAZÍTÁS TÖRVÉNYÉNEK MŰKÖDÉSE KÉPEZI AZ EGYETLEN KÜLSŐ KONTROLLT VAGY ÍTÉLKEZÉST, AMINEK AZ EMBER VALAHA ALÁ VAN VETVE.

Az ember saját sorsát saját tettei által alakítja és a törvény keretein belül teljesen és feltétel nélkül szabad. Az ember nincs alávetve semmilyen külső spirituális hatalomnak vagy erőnek. Minden vallás hamis, ami egy külső Istentől való félelmen alapul vagy attól szívességekre kíván szert tenni.

XVI. LÉTEZIK EGY SPIRITUÁLIS ALKÍMIA, AMINEK SEGÍTSÉGÉVEL AZ ÖNZŐ MOTIVÁCIÓVAL ELKÖVETETT TETTEKBŐL SZÁRMAZÓ SZERENCSETLENSÉGET LEHET CSÖKKENTENI, VAGY AKÁR TELJESEN EL LEHET OSZLATNI, MEGPEDIG A VALÓSÁGOS SZERETET ÁLTAL MOTIVÁLT ENERGIÁK MÁSOK ÉRDEKÉBEN TÖRTÉNŐ SZÁNDÉKOS FELHASZNÁLÁSÁVAL.

A szeretet az igazi „Bölcsök köve”, a mások szolgálata pedig az alkímiai folyamat, amivel a közönségesebb emberi tulajdonságok és a szenvedés fájdalmai átváltoztathatóak a spirituális hatalom és boldogság legtisztább aranyává.

XVII. A SZELLEMNEK EZT AZ ALKÍMIÁJÁT ALKALMAZHATJA MAGA A SZENVEDŐ A BETEGSÉGEK GYÓGYÍTÁSÁNÁL, ÉS EZ ALKOTJA A SPIRITUÁLIS GYÓGYÍTÁS VALÓDI TUDOMÁNYÁT. EZ A KÖNYV EGY KÍSÉRLET ENNEK AZ ALAPELVNEK A BEMUTATÁSÁRA.

XVIII. AZ EMBERI TERMÉSZET TÖKÉLETLENSÉGEINEK, AZOK FORDÍTOTT, TÖKÉLETES ÁLLAPOTÁBA VALÓ ÁTALAKÍTÁSÁNAK FOLYAMATA SZÁNDÉKOSAN ALKALMAZHATÓ, HOGY NÖVELJE AZ EMBERI FEJLŐDÉS GYORSASÁGÁT.

A tökéletesség végcélja, amely minden emberre vár a távoli jövőben, viszonylag rövid idő alatt is elérhető.

XIX. EZ A SPIRITUÁLIS ÉLETMÓD ALKOTJA A KERESZTÉNYSÉG RÖVID ÉS KESKENY ÚTJÁT, A BUDDHIZMUS NEMES NYOLCRÉTŰ ÖSVÉNYÉT ÉS A HINDU-IZMUSBAN A BOROTVA ÉLÉN HALADÁST, AMELY AZ ÜDVÖZÜLÉSHEZ, A NIRVÁNÁHOZ VAGY A FELSZABADULÁSHOZ VEZET.

Krisztus életének drámai ábrázolása az evangéliumokban, a lélek tapasztalatainak megjelenítése ezen az úton.

A Hegyi beszéd, az Úr Buddha tanítása és a Hindu szentírás, a *Bhagavad Gita*, meghatározza a tökéletesség eléréséhez szükséges magatartást.

XX. A GYORS KIBONTAKOZÁS ÖSVÉNYE MA IS NYITVA ÁLL, ÚGY MINT RÉGEN. AZON CSAK TISZTA ÉLETMÓDDAL ÉS AZ ISTENI AKARAT ÖNZETLEN SZOLGÁLATÁVAL LEHET JÁRNI. EZ AZ ÚT VEZET AZ EGÉSZSÉGHEZ, BOLDOGSÁGHOZ, TÖKÉLETESSÉGHEZ ÉS AZ ÖRÖK BÉKÉHEZ.

I. fejezet A betegség eredete

A betegség a tökéletlenség természetes kísérőjelensége; benne rejlik a Naprendszer természetében, valamint a rendszerben megtestesülő életerőben és tudatban; különben nem létezhetne. Mivel az egész rendszer fejlődik, és jelenleg nem tökéletes, a betegség vagy bármely bolygó ennek a tökéletlenségnek a kifejeződése a Természet egyik vagy másik birodalmában. Ha valaki nyomon tudná követni, a betegséget megtalálná az ásvány birodalomban, ahogy szintén megtalálható a növényi, az állati és az emberi birodalomban. Az egyes esetek tanulmányozása, és az egyes cselekedetek, amelyek a betegség karmáját létrehozták, nem szabad, hogy elhomályosítsák azt a tényt, hogy a fejlődés korai szakaszában a betegség egy univerzális jelenség.

Minden betegség mögött van egy betegség-öntudat, amely kifejeződést és megtestesülést talál annak a betegségnek minden egyes előfordulásában. Minden rákos beteg, vagy bármely más csoport, amely ugyanabban a betegségben szenved, egymáshoz kapcsolódik a betegségük rokonsága által. Nem lehet teljesen megérteni a karma működését csak az egyes esetek tanulmányozásával, bár ezek a vizsgálatok is szükségesek és hasznosak. A betegség csoportot és a csoport karmát is tanulmányozni kell.

A betegség benne rejlik a Természetben, és továbbra is előfordul, amíg a tökéletesség egy bizonyos fokát el nem értük. A gyógyító feladata, hogy gyorsítsa az egyén és a csoport fejlődését, és ezáltal siettesse a fejlettebb állapot elérését. A betegség a Természet hangjának megnyilvánulása, amely felhívja a figyelmet a kihágásokra, amivel hozzájárul a végcél eléréséhez; ami nélkül a tökéletesség elérése sokáig halasztódna.

A gyógyítónak ezért nem úgy kell a betegségekre tekinteni, mint valami gonoszra, hanem inkább mint a fejlődő csoport tudat egyik aspektusának megnyilvánulására, vagy megjelenési formájára, amely bizonyos törvények szerint működik, hogy végső soron jót hozzon. Viszont neki nem szabad abba a hibába esnie, amire a filozófusok hajlamosak, hogy a filozófiai tudás következtében tétlenek maradnak. Neki enyhítenie kell a szenvedést, amennyire erejéből telik, de szintén fel kell ismernie és meg kell tanítania a szenvedőt is felismerni, hogy a betegség, még a látszólagos kegyetlenségében is, lényegében hasznos célt szolgál. A kutatást és a gyógyítást gya-
korlatát sziklaszilárdan erre kell alapozni.

A bolygók és naprendszerek időbeli és térbeli elkülönülése egy illúzió. A kozmosz egy folytonos egész. A Természet sajátosságai a földgolyón nem csak a bolygó egyedi tulajdonságai, hanem az egész kozmoszhoz tartozóak. Például, tényleges különbség van a holdi és a földi fejlődés

dés között. Mindkettő lényeges részét képezi a közös egésznek. De ha valaki a földi evolúció eredetét kutatná, akkor megtalálná azt a Holdon, bár ettől még a probléma nem kerülne közelebb a megoldáshoz. [Lásd A.Besant és C.W.Leadbeater: „Az emberiség múltja, jelene és jövője”, a Naprendszer és a bolygó rendszerek fejlődésének magyarázata]. A kutatónak nem szabad arra törekednie, hogy az idő, a tér és az elkülönültség tekintetében keresse a megoldást; hanem úgy kell elképzelnie a Naprendszert, mint egy fejlődő egészet. Csak ebből a nézőpontból értheti meg az egyes részek jelenségeit, és erre alapozhatja azt a filozófiát, amelyik tökéletes és támadhatatlan.

A karma az élet hullámmal mozog bolygóról bolygóra, láncról láncra és összeköti a sémákat, rendszereket, univerzumokat és kozmoszokat. Ez az alapvető törvény mindannyiuk mögött. Az abszolút létezés tekintetében nincsenek sajátosságai; a megnyilvánult világokban azonban van egy jótékony tulajdonsága; folyamatos nyomást fejt ki a legfőbb jó irányába és hozzájárul a cél eléréséhez.

Végül, ahogy a rendszerek, láncok, bolygók és azok lakói közelebb kerülnek a célhoz, a betegség el fog tűnni. A folyamat során finomabbá és fizikailag kevésbé sűrűvé válik, az élet és a tudat fejlődésével együtt változik, amelyben kifejeződik. A betegségek okairól, céljairól és gyógy módjairól végzett tanulmány és ennek eredményeinek alkalmazása szintén felgyorsítja az emberi faj evolúcióját.

II. fejezet A betegség kiváltó oka

A betegség minden egyedi esetének kiváltó oka az ego [a belső halhatatlan ‘magasabb én’, amely a valódi ember] irányításának való ellenállásban rejlik, amely kormányozni igyekszik a személyiséget [az ego ideiglenes megnyilvánulása a gondolatok, az érzelmek és a cselekvés világában], de az megtagadja, hogy hallgasson a lelkiismeret hangjára. Ez a kiváltó ok további két másodlagos csoportra osztható. Ezek közül az első csoport azt a fajta karmát tartalmazza, amelyik a személyiség önfejűségének hatása, amikor szándékosan bezárja füleit a magasabb én hangjára. Ez szándékosan elkövetett vétségnek minősül, amely kifejezetten ellentétes az alapvető egység elvével. A második csoport azt a karmát tartalmazza, amely az ego tapasztalatlanságából származik és abból a kudarcából, hogy megfelelő iránymutatást nyújtson a személyiségnek: ez eredményezi az elmulasztott tettek vétségét, amit az ‘alsóbb én’ saját kényelmessége, az önfelegyelem és az önkéntes szolgálat hiánya okoz. A két csoport között számos variáció van, amelyekben az egyik vagy a másik fajta vétség, illetve egyszerre mindkettő dominál.

A szándékosan elkövetett vétség eredménye aktív betegség, míg az elmulasztott tettek lappangó betegségeket idéznek elő, amelyek vagy igen, vagy nem alakulnak át aktív testi panaszokká: ezek legtöbbször inkább a jellem hiányosságaiban és a személyiség azon tulajdonságainak hiányában mutatkoznak meg, amelyek hozzájárulhatnak az egészséges élethez. A két külön csoportba tartozó tökéletes példák rendkívül ritkák, mivel azok általában kombinációban fordulnak elő. Ez a besorolás azonban hasznos útmutatóként szolgál a kezeléshez.

Ha a két csoportba tartozó betegségekre úgy tekintünk, mint a ‘helytelen cselekvésből’ származókra, illetve az ‘elmulasztott helyes cselekvésből’ származókra, akkor az első csoportba tartozóak úgy tűnik leginkább a tisztán fizikai kezelésekre reagálnak, míg a második csoportba tartozóaknál pszichológiai módszerek szükségesek. Mivel a betegség kombinációk sokkal gyakoribbak, mint a tiszta példák, a két módszert is általában kombinálni kell, és a beteg állapotának megfelelően kell súlyt helyezni az egyikre, vagy a másikra.

Minden embernek van lappangó betegség karmája, ahogy szintén vannak kifejlesztetlen tulajdonságai és jellemzői. A lappangó betegség jelenléte folyamatos veszélyforrást jelent. Az orvostudománynak ezért a betegség megelőzési módszerek tökéletesítése irányába kell fejlődnie. A jövő oktatási rendszere tartalmazni fog ezzel kapcsolatos törekvéseket; a tantervet úgy fogják megtervezni, hogy kiküszöbölje a személyiség azon tulajdonságait, amelyekből esetleges karma-termelő cselekedetek származhatnak, és arra képezzék az egyént, hogy igyekezzen olyan ellenkező energiákat kifejteni, amelyek módosítják, és végső soron semlegesítik a karmát; továbbá fizikai eljárásokat alkalmaznak, hogy eltávolítsák a lappangó betegségeket a fizikai testből. Talán használhatjuk azt az ellentmondásos kijelentést, miszerint a betegséget azelőtt kell meggyógyítani, mielőtt felmerül, ezért már a gyermekeket is kezelni kell a lappangó betegségek megszüntetése érdekében.

Azokban az esetekben, amikor a karma olyan fokozottan kedvezőtlen, hogy minden erőfeszítés látszólag hatástalan, a kezelést akkor is kitartóan folytatni kell, egészen az élet végéig. Az ilyen kezelés és különösen az a törekvés, amit a páciens a gyógyulása érdekében tesz, bár látszólag hiábavaló, valójában a későbbi testet öltések vonatkozásában betegség megelőző hatású.

Bár az emberiség jelenlegi betegség sújtotta állapota megköveteli, hogy az orvosi kutatások a betegségek gyógyítására irányuljanak, de ezt csak egy átmeneti fázisnak kellene tekinteni. Ahogy az emberiség általános karmája enyhébbé válik az Úr jelenlétének hatása alatt [hivatkozás a Világtanító feltételezett látogatására, ami jelenleg történik J. Krishnamurti személyében] a sok spirituális mozgalom és az önzetlen férfiak és nők munkája nyomán, a betegség is sokkal jobban reagál majd a gyógymódokra. Ez felszabadítja az orvostudomány képviselőit a betegségek tanulmányozása alól és lehetővé teszi az előrehaladást a betegség megelőző módszerek kidolgozásában. A betegséget soha nem lehet száműzni a Földről kizárólag a gyógyító orvoslás által, hanem mindinkább szükség van a spirituális és okkult tanulmányozás fejlődésére, amely elvezet a lappangó betegségek létezésének felismeréséhez és azok megszüntetésének módszereihez.

A karmának elébe lehet menni, az módosítható és talán még semlegesíthető is, mielőtt aktív betegségként fizikailag megnyilvánulna. Végső soron egyedül a spirituális erők és a spirituális tudás alkalmasak a betegségek gyógyítására. A sok nyilvánvaló fizikai gyógymód, amiket a orvostudomány alkalmaz, csak azokban az esetekben vezetnek eredményre, ahol a karma már kimerült. Minden más alkalommal, a karmikus körülmények miatt, az orvostudomány *egymagában* elkerülhetetlenül kudarcot fog vallani.

III. fejezet A fizikai szinten túli okok és azok ellenszerei

Amíg a kisebb betegségeknek, amelyek fertőzés következtében fordulnak elő, nem szükségszerűen vannak fizikai szinten túli okai, addig a krónikus betegségeknek mindig van ilyen szuperfizikai vonatkozása. A gyökerei akár a mentális test mélységéig hatolhatnak. Az ilyen mélyen gyökerező betegségek több testet öltés során is kiújulhatnak. Azok eredete azokban a cselekedetekben rejlik, amikor az elme szándékosan megtagadja az igazság bizonyos szempontjait – olyan tettek ezek, amelyeket annak ellenére folyamatosan elkövet, hogy közben tudatában van azok alapvetően törvénytelen jellegének.

Az ilyen típusú cselekvés egyik példája az a brutális kegyetlenség, amely a korai évszázadok bizonyos civilizációiban az uralkodókat és azok alárendelt képviselőit jellemezte. Ez a fajta kegyetlenség annak a civilizálatlan vademberi állapotnak a maradványa volt, amelyből a cselekvő minden bizonnyal - bár csak nemrég - kifejlődött. Elérték azt az állapotot, ahol a felsőbb én hangja hallhatóvá vált. Ezt a hangot követve civilizálttá váltak, ahol az a viselkedés, ami a

civilizálatlan vadember számára karmikus szempontból viszonylag ártalmatlan, a civilizált embernél a magasabb én hangja elutasításának számít.

Az a hang az egység nevében beszél, ami egy alapvető igazság. A kegyetlenség az egység megtagadása. Az ilyen cselekedetek karmája hatással van a testre is és az elmére is. A kegyetlenség ilyen vagy olyan formája a betegség legáltalánosabb oka. Ezért van az, hogy a betegség önmagában olyan kegyetlennek látszik.

Minden betegség legjobb ellenszere az egység felismerése és annak kifejezése a szeretet és a szolgálat által. Ezért minden szenvedőt meg kellene tanítani az egység alapvető törvényére és arra kellene ösztönözni, hogy a szeretet által éljenek és fejlődjenek. A fizikai gyógy módok alkalmazása mellett ez talán a legegyszerűbb módja a fizikain túli területek kezelésének. A szenvedők túlnyomó többségének egyszerűen csak a szeretet tulajdonságának kifejlesztésére van szüksége; meg kell tanítani őket kisugározni a szeretetet az egész világra és különösen azokra, akik a közvetlen környezetükben vannak.

A betegség az ilyen irányú kezelés mentén végül meggyógyítható. A szenvedő vagy medításon a személyiség azon hiányosságának felfedezéséhez, amelyek a karma-termelő cselekedetekhez vezethetnek, vagy kérjen tanácsot egy spirituális tanítótól, majd vonuljon vissza, hogy kifejllessze, és megtanulja a gyakorlatban alkalmazni a szükséges tulajdonságot.

Tömeges gyógyulás ennek az alapelvnek a működése révén megy végbe, és valószínűleg egyre inkább alkalmazzák majd a közeljövőben. A szenvedők nagy számban fognak összegyűlni egy spirituális tanító vezetése alatt, aki meg fogja tanítani nekik felszabadítani a saját belső erőiket és segít kifejleszteni az emberi természet azon alapvető tulajdonságait, amik hiányoznak belőlük. Az egyéneket és a tömegeket a betegségből *tanítással* lehet kikezteni. Meg kell változtatni az értékrendjüket. A heves sóvárgás és az erős ragaszkodás a fizikai létezéshez egy hamis értékrend eredménye; ez az erős vágyakozás, egy született téveszme, amely a betegség másik fő kiváltó oka.

A nyugati emberek személyiségei ideiglenesen kivonják magukat a magasabb énjük irányítása alól azzal a heves intenzitással, amellyel a létezés fizikai síkjához ragaszkodnak és a fizikai siker elérésére törekszenek; a fizikai örömeik és eredmények lelkes hajszolása miatt az emberi öntudat kifelé, a fizikai dolgok irányába fókuszál, amely értékrendjében a fontossági sorrend legmagasabb helyét foglalja el. Ezt a hozzáállást kell megfordítani, és ezért a spirituális gyógyító arra fog törekedni, hogy a betegnek az eszébe vesse az érzékek tárgyai iránt való érzéketlenséget és az azoktól való függetlenséget, valamint a fizikai létezés valódi céljának felismerését.

A pusztán állati érzelmek és élvezetek karmikus következményei kevésbé súlyosak a fizikai test számára a fejlődés korai szakaszában, mint amennyire azok a későbbiekben, amikor már elsajátította az élet valódi értelmének tudását. A lelkiismeret hangja elutasításának mértéke az a döntő tényező, amely hatással van a betegség kialakulási helyére és intenzitására. Ezért meg kell vizsgálni a páciensek fejlődési fokát, hogy megállapíthassuk karmikus kötelezettségeik jellegét és mértékét. Az a képesség, amely a betegségből tudja megállapítani a karmikus kötelezettségeket és fel tudja becsülni a kimerítésükhöz szükséges lépéseket, könnyedén kifejleszthető. A karma típusok és a hozzájuk tartozó betegségek besorolása a legnagyobb szolgálatot fogja tenni. A tisztánlátás, bár hasznos az előzetes kutatásokhoz és osztályozásokhoz, azonban egyáltalán nem lényeges. Az intuitív diagnózis széles körben birtokolt képessége, amelyet a fizikain túli finomabb világokban fognak alkalmazni, teljesen megfelelőnek fog bizonyulni.

IV. fejezet A betegség-karma mechanizmusa

Ahogy van egy alapvető hiba, ami a forrása minden kedvezőtlen karmikus reakciónak, ugyanúgy van egy alapvető betegség, amely a betegség minden formájának az eredete. Az általános hiba, minden hiba mögött, az önzés; az önzés pedig az egység felismerésének hiánya és így az elkülönültség érzéséből származik. Emiatt minden betegség karma mögött az alapvető karmát az elkülönültség okozza. Az elkülönültség minden karma-termelő vétség gyökere, ami betegségben nyilvánulhat meg.

Hasonlóképpen van egy alapvető mérge, amely az összes betegséget okozza, ahogy van egy alapvető organizmus, amely képes a betegség karmát a fizikai testbe továbbítani; ez az organizmus a karma első sűrű fizikai képviselője, amely a finomabb szinteken tevékenykedett, mielőtt érintette az alsóbb birodalmakat. Az alapvető organizmus mindenkinben jelen van, és ez az egyik sarkalatos alkotórész, amiből a test felépül. Aktív betegség esetén a karma, amely érzelmi és éterikus mérge formájában testesül meg, hatást gyakorol erre az alapvető fizikai organizmusra és annak egészséges állapotát egészségtelenre változtatja meg. Ezt a változást abba az atomi szerkezetbe való beavatkozás okozza, amely az organizmust létrehozza, táplálja és életben tartja. Ez a módosulás befolyásolja és megváltoztatja annak funkcióját, amely ahelyett, hogy építené és támogatná a testet, inkább ártalmassá válik a számára. A betegség karma hasonlóan működik az emocionális és éterikus test anyagában, miközben megváltoztatja azok életegységeit, amelyek megfelelnek az alapvető organizmusoknak a fizikai testben, egészségesből egészségtelen részeket képezve a test szervezetében. Az emocionális anyagban létrejövő változás automatikusan kifejeződik az éterikusban, és végül a sűrű fizikai anyagban, mert az asztrális atomok befolyásolják a fizikai életegységek megalkotásában résztvevő atompárjaikat. A változás ezért természetes, és mindhárom tudathordozóban a test ugyanazon részén történik.

A karma életről életre megtalálja a módját, hogy csalhatatlan pontossággal kifejtse a hatását. A kapcsolatot a karma-termelő megtestesülés mentális, emocionális és fizikai teste, és az azt követő karmikusan érintett megtestesülések teste között a permanens atom teremti meg, amely a karma tárháza. [Lásd Annie Besant: „*A tudat kibontakozása*”]. A permanens atom engedi szabadjára a felhalmozott megpróbáltatásokat és a megérdemelt jutalmakat, amikor a szimpatikus vibráció törvényének hatására végrehajtja előre meghatározott funkcióját.

Az emberi élet kisebb ciklusok sorozatában fejlődik, amelyek egyenként hét évig tartanak, és mindegyik ciklusnak megvan a megfelelő, jótékony vagy káros karmája. A betegség karma ugyanabban a kisebb ciklusban szabadul fel, amelyikben az azt létrehozó cselekedetet elkövették. Minden ciklus valójában egy miniatűr megtestesülés. Ha egy cselekedet folytatódott az egyik ciklusból a következőbe, akkor a betegség is folytatódni fog. Azonban ez a törvény módosulhat, amikor az érintett személy belső erőket szabadít fel, hogy a karmát megváltoztassa. Így húsz év vétségét karmikusan helyre lehet hozni öt, három, kettő, vagy akár egy éves semlegesítő törekvéssel.

Az ego dolga a karakter képességeinek kifejlesztése és a belső erők felszabadítása, amelyek ellensúlyozzák a személyiség hibáit. Ezt a feladatát azonban sokkal hatékonyabban tudja ellátni, ha a személyisége együttműködik, és ebben rejlik a *tanító gyógyászat* értéke. Minden terápiának egyben tanító jellegűvé kellene válnia, mert amint láttuk a karmának elébe lehet menni és az hatástalanítható, mielőtt testi következményeket okozna. Az ego általi semlegesítő erők tudományos alkalmazása ezt a látszólagos ellentmondást lehetővé teszi.

Ezt a Természeti tényt alkalmazzák azok, akik a baloldali ösvényen járnak. Azonban ők nem semlegesítik, hanem visszatartják a karmát. Azért vallanak kudarcot a karma semlegesítésé-

ben, mert az ő életük és motivációjuk az elkülönültség felmagasztalásán alapul. A karma, amit visszatartanak, végül átmegey azokon az akadályokon, amiket felállítottak, és amikor eléri, az övéknél sokkal nagyobb erővel söpri el azokat az egység felé. Azzal, amelynek ők is részei. Ha azt a törvényt, amit ők alkalmaznak azok is hasonló tudással tudnák alkalmazni, akiknek az alapvető tulajdonságuk a szeretet, akkor betegség karma követeléseinek elébe lehetne menni, mielőtt az ténylegesen befolyásolná a fizikai test anyagát. A siker mértéke, amely megkoronázná ezt az erőfeszítést, a beteg és a gyógyító törvényre vonatkozó tudásán és az élet egységének megvalósítási fokán múlik. Nincs olyan ember az Adeptusi szint alatt, aki az egység teljes és tökéletes megvalósítását birtokolná, de tanítás és meditáció által nagymértékű felismerést lehet elérni.

A karmikus erőkre úgy is gondolhatunk, mint a spektrum színeire. Egy színből fehéret csinálhatunk, és így gyakorlatilag eltüntethetjük, ha az adott színt egy másikkal, annak kiegészítő színárnyalatával kombináljuk. Ártalmas erőt működésképtelenné lehet tenni az ellentétes polaritású jótékony kiegyenlítő erők alkalmazásával. Ezért a betegség karmát elmélyülten kell tanulmányozni, hogy megszerezzük a tudást először a betegség mögött álló, majd azt követően a semlegesítésére használható energia típusról.

Mindez a személyes szférán kívül történhet. Ez egyfajta spirituális alkímia, amely a következő emberi fajok bölcsességének része lesz. Nem működik ott, ahol az elkülönültség megmarad. A siker megköveteli, hogy az elkülönültséget bizonyos mértékig túlszárnyalják. Az élet egységének felismerése jelentősen betegség megelőző hatású; ha ezt az ego eléri, akkor annak ereje áthatja a személyes tudathordozókat és ellenállóvá teszi azokat a krónikus betegségekkel szemben. Ez a bölcsesség síkjához tartozik, amelyre azt mondják, hogy „a mindenséget üdvösen igazgatja” (Bölcsesség könyve 8:1). Annak a magas szintnek az életerege körülveszi és áthatja minden tudathordozó minden atomját és az ember négy anyagi testében egy mátrixot képez. Az egység nagyfokú személyes felismerésének hatására ennek a spirituális gyógyító energiának a nagymértékű leáradása történik meg, ami az igazi ellenszere minden betegségnek.

Az ember az evolúciós korszaknak megfelelő gyógymódokat alkalmaz. Az emberi evolúció végső korszakában a Föld népessége meg fog szabadulni a betegség karmától. Az emberiség teljesen tudatában lesz és érezni fogja az egységet minden élővel és Azzal, aki minden élőlény mögött és azon belül van. Az a kor, ami most a végéhez közeledik, a sűrű materializmus kora volt, bár azon a koron belül, az egymás utáni ciklusok alatt az emberiség egyre kevésbé anyagias lett. Ahogy az emberi fejlődés halad, a karma megnyilvánulása is ennek megfelelően egyre kevésbé lesz fizikai szintű. Ugyanígy a gyógymódok, amiket az emberiség alkalmaz, egyre kevésbé lesznek fizikai természetűek, amíg végül teljesen spirituális jellegűvé válnak.

A karmikus hatások és a fizikai kezelések fokozatos finomításának alapelveiben gyakran történhetnek változások és módosulások. Ilyen kivétel például a rákbetegség, amely azért sújtja az emberiséget, hogy minél gyorsabban eltávolítsa a karmikus akadályokat és különleges módon siettesse és gyorsítsa az emberi tudat fejlődését. Módosulást tesz lehetővé az a tény, hogy az emberiség bizonyos „tökéletesedett” tagjai, akiknek az evolúciós fejlődése rendkívül gyors volt, hajlandóak feláldozni sikerük természetes jutalmát annak érdekében, hogy az egész emberi faj osztozzon jó cselekedeteik és kiemelkedő teljesítményük jótékony karmájában.

Ennek a nagy lemondásnak a legdicsőségesebb és legragyogóbb példája a Világtanító. Az Ő jelenlétének hatása a mai világban [hivatkozás a Világtanító feltételezett látogatására, ami jelenleg történik J. Krishnamurti személyében] sokkal többet jelent az egók, mint az emberi személyiségek számára. Ez egy lehetőség sok millió léleknek a normális fejlődés határozott felgyor-

sítására és ezzel jelentős számú földi inkarnáció megspórolására. Ilyen nagy ígéretet, csak az emberi karmikus számla gyors kiegyenlítésével lehet teljesíteni.

E feladat végrehajtásának az egyik legsúlyosabb akadályai az olyan bűnök, mint a fekete mágia, a véres szertartások, a fajtalankodás és a vámpírizmus, amelyek Atlantiszban kezdődtek és ott érték el a csúcspontjukat [egy kontinens, amin az Árja fajt megelőző emberi faj kialakult, és amelyik az Atlanti-óceánba süllyedt], és amik változó mértékben és különböző rejtett formákban az Atlantisz hullámsírba merülése óta eltelt korokban is folytatódtak. A rákbetegség magas előfordulási aránya e karma kimerítésének a következménye.

Az emberiség egy új kor küszöbén áll, és át kell hidalnia azt a szakadékot, amely a jelenlegi materiális korszakra jellemző módszerek és a hamarosan megnyíló új korszak mindinkább éterikus módszerei között tátong. A változás jelei mindenütt láthatóak. Maga a Tudomány is a materiális felfogástól egy éterikus koncepció felé halad. Egyszer majd túlhaladja az éterikust és eljut a spirituális eszméig; akkor a tudomány és a vallás ismét egyesül. A két nagy 'ellenfél' maga lesz a megtestesült és a megnyilvánult egység, és megint együtt tartanak a cél felé, amelyhez az egész fejlődési áramlat megfontoltan halad.

A közeli jövő gyógyító módszereinek elsajátítása nehézségekbe ütközik, mert a jelenlegi helyzet az emberiséget kompromisszum elfogadására kényszeríti. Most a legfontosabb a végtelen alkalmazkodóképesség, gondolatban és cselekedetben is. Mindenkinek, aki a népeiséget pillanatnyilag szorongató fizikai, mentális és spirituális problémákra buzgón keresi a megoldást, a Bölcsesség Szelleme a következőket mondja: „Tartsd kitartóan a szemed előtt a spirituális alkiámiát, ami a viszontagságokat végül erővé változtatja az univerzális oldószer, a szeretet segítségével. Irányítsd energiádat azon módszerek fejlesztése felé, amelyek támogatják az embereket, hogy elébe menjenek és semlegesítsék a kedvezőtlen karmájukat a szeretet által, amely szeretet olyan ritka a jelen korban, mint azon kevesek száma, akik az élet egységét már felismerték. Dolgozz az egyetemes testvériségért, és bőséges iránymutatásban fogsz részesülni. A testvériség elfogadása az az alapvető vezérlőelv minden emberi kapcsolatban, amely átsegíti az emberiséget ezen a jelenlegi nehéz és veszélyes átmeneti időszakon. Fejleszd ki a spirituális és a materiális, a vallásos és a tudományos, az egyházi és a laboratóriumi, vagy orvosi módszerek közötti együttműködés egyre tökéletesebb formáit. Vedd igénybe egyre szabadabban az összes spirituális segítséget, amit a vallás ereje adhat, mert minden vallás az élet egységén alapul. Minden tudósnak, mint ahogy minden lekipásztornak is az életét, az egység gyakorlati megvalósításának kell szentelnie a testvériség, a szolgálat és a szeretet által. Csak így lehet bármely Igazság keresés, spirituális vagy materiális, vallásos vagy tudományos, teljesen sikeres.”

V. fejezet A lappangó betegség

Mindegyik, emberrel kapcsolatos tanulmányban hasznos megemlékezni az alapelvről, amely szabályozza egy következő univerzum, vagy naprendszer kialakulását. Először a kialakulási terület körvonalazódik és elszigetelődik minden más területtől. Majd a Logosz kimondja a teremtő szót, a hangokat, amelyek benne foglaltatnak – rezgési energiát kifejezve – mindazt, amit Ő, a Logosz, Önmagán belül tartalmaz.

Az Univerzum az Isten, amikor tárgyiasulttá válik. Megszületésekor Isten születik újjá; befejezésekor az Isten fejlődött sokkal tovább. Ugyanígy van az emberrel, aki szintén a saját univerzumának logosza. A teste az ő belső képességeinek külső, tárgyiasult megnyilvánulásai. Még a környezete is bizonyos mértékig a saját természetének az ábrázolása. Egy ember környezete nem annyira a tárgyiasult jelenségektől függ, amikből az látszólag áll, hanem inkább azon

jelenségekkel való kapcsolatán múlik. Nincs két olyan ember, akinek ugyanolyan lenne a környezete, még ha együtt élnek is.

Ahogy a Logosz újra él az Ő újszülött univerzumában, ugyanígy az ember is állandóan újjászületik annak érdekében, hogy fejlődjön a tudathordozói és a környezete segítségével. Testei minden síkon önmaga kifejeződései, öntudata jellemzőinek megnyilvánulásai. Minden anyag, amiből a testei felépülnek, hajszálpontosan megfelelnek az öntudata állapotának és természetének. Ezért amikor a kísérletek majd felfedik, hogy a betegség egyik vagy másik finomabb tudathordozóból származik, emlékezzünk rá, hogy ekkor csak a *betegség külső aspektusát fedezték fel*. Valójában minden betegség az öntudatban gyökerezik, amit szintén meg kell vizsgálni, hogy így az egészség és betegség tárgykörének mindkét fele tökéletesen összeilleszkedjen. Az ember nem tud vétséget elkövetni, ha nincsenek ott a hibázás magvai az öntudatában, amelyeket egy korábbi inkarnációból hozott át.

A karma tehát kettősnek látszik; egyrészt működése közben módosítja az egyes tudathordozók felépítését és természetét, másrészt az öntudatban is megtalálható, mint a személyiség tökéletlenségének megnyilvánulása, a tévedés képessége, vagy a hibázás lehetősége. Ebben a kettősségben rejlik a lappangó betegség magyarázata, ahogy szintén ez a betegségre való hajlamoság, illetve az attól való védettség kulcsa. A lappangó betegség a meglelkesített öntudat gyengeségének külső kifejeződése, egy tökéletlenség az ego természetében. Ez a lappangó lehetőség nem feltétlenül válik aktív betegséggé. Bizonyos esetekben a karma jellege alkalmat ad az ego számára a tökéletlenség orvoslására, és ekkor a karmikus kötelezettségnek teljes egészében az öntudatban is eleget lehet tenni. Ezt az ego úgy tudja megvalósítani, hogy felépíti azt az erényt, amely felváltja a tökéletlenséget.

Másrészről, a lappangó betegség mindig egy lehetséges veszélyforrást jelent, mert hajlamosá teszi az egyént a fertőzésekre. Folytonos akadályként is működhet, amely gátolja a személyiség fejlődését, vagy rejtett módon megcsapolja a testi életerőt. Sok ember, akik meglehetősen, de nem tökéletesen egészségesek szenvednek így, de talán soha nem fognak megtapasztalni aktív betegséget. Ők különösen fogékonyak a tanító jellegű gyógykezelésekre, mert amint láttuk, a Természet és a karmájuk megengedi számukra, hogy kötelezettségeiknek teljes egészében az öntudatban tegyenek eleget. Fel kell fedezniük a bennük rejlő tökéletlenséget, és le kell cserélniük azt a megfelelő ellentétes polaritású erényre.

Egészen a mai napig a betegség materiális vonatkozásait tekintik a legfontosabbnak, és jelenleg valóban ez az egyetlen általánosan elismert és kezelt terület. Egyszer majd a betegség öntudat-aspektusa lesz az egyetlen, amivel a gyógyító foglalkozni fog. Maga az anyag sokkal fejlettebb és jobban alakítható lesz, ezért az öntudat változásai nagyobb hatásokkal és könnyebben befolyásolhatják. Ennek egyfelől az lesz az eredménye, hogy az öntudat tökéletlensége sokkal komolyabb anyagi hatásokat fog okozni, másfelől viszont lehetővé teszi a szenvedő számára, hogy könnyebben gyógyítsa meg önmagát, amikor az öntudatában létrehozza a szükséges változtatásokat.

Ez az átmeneti időszak különösen érdekes, hiszen most jelenik meg az a tendencia, amikor elkezdik felismerni a betegség öntudat-aspektusát, bár a múlt sok haladó gondolkodója már előrevetítette a jelenlegi és a jövőbeli felfedezéseket ebben az irányban. Hahnemann módszere (homeopátia) és irányzata ennek az egyik kiemelkedő példája. Amint tehát az orvosi tanulmányokat folytató diák megértette a betegségek materiális vetületének alapelveit, a figyelmét a betegség öntudat-aspektusának vizsgálatára kellene fordítania. Ekkor felfedezheti az emberi elme mélyebb szintjein a furcsa tulajdonságokat, különös gátlásokat és korlátokat, amelyek befolyásolják és módosítják a különböző testei szerkezetét és fejlődését.

A betegség ezen mélyebb okainak a hatásai elsősorban a születés előtti időszakban jelennek meg, amikor a testek felépülnek; ebből a szempontból minden betegség születés előtti eredetű, mert a betegség lehetősége, amely az öntudatban létezik, ekkor ültetődik be a tudathordozókba. Ezért a születés előtti körülmények rendkívül fontosak az éppen épülő testek egészsége szempontjából. A karma, amelynek az öntudat tanítása által szenvedés nélkül, vagy csekély mértékű szenvedéssel elébe lehetne menni, gyakran a kedvezőtlen születés előtti környezet miatt válik anyagi szintű betegséggé. A jövő orvosi gyakorlatának egy fontos része ebben az irányban fog fejlődni.

A születés előtti körülményeket részletesen tanulmányozni kell, mert sok szenvedőt meg lehetne menteni a gyenge fizikai egészségi állapot szükségességétől betegség megelőző és gyógyító kezelések születést megelőző alkalmazásával. A növekvő anyagi testek különösen fogékonnyak a spirituális hatásokra, és a fizikaiakra is. Bár a modern civilizáció a legtöbb esetben lehetlenné teszi, a várandós édesanyának rendszeresen részt kellene vennie a templomi istentiszteleteken, áldozásokon és gyógyító szertartásokon, ami felbecsülhetetlen jelentőséggel bír mind az anya, mind a gyermek számára. A jövőben különleges templomi tevékenységek lesznek, a Világ Anya közvetlen inspirációjának hatása alatt [lásd a szerző „A születés csodája” című művét], a várandós anyák és az újrászülető egók megsegítésére szentelve.

Az ilyen munka értékét aligha lehet túlbecsülni, szintén nem túlzás a faj egészségére és fizikumára kifejtett hatása. A méhen belüli időszakban a tudathordozók különösen érzékenyek a spirituális befolyásokra, és a születés előtt az ego számára sokkal könnyebb a rávonatkozó karma módosítása, mint a születés után. Az egónak nagyobb befolyása van a testei állapotára azok embriónális állapotában, mint a fizikai test megszületése után. A spirituális segítséggel létrehozott változások sokkal könnyebben érvényesülnek a tudathordozóiban. Mivel szintén ez az az időszak, amikor a betegség lehetősége beültetődik a testekbe, a spirituális segítségnyújtás, valamint a várandósság alatti tökéletes környezet fontossága nyilvánvaló.

A betegség nem létezik a mentális sík fölött, legyen szó akár bolygóról, naprendszeréről, vagy kozmoszról. Azon a szinten túl tökéletesség uralkodik. Különbségek csak az evolúciós fejlődés mértékében vannak. Ezért a spirituális és tanító gyógyászatnak arra kell törekednie, hogy felemelje a személyiség tudatát a mentális feletti birodalmakba. Amikor ezt a felemelkedést eléri, a magasabb világok tökéletessége automatikusan tükröződik az alsóbb szinteken is. A Krisztusi Öntudat, vagy az Isteni Bölcsesség birodalmából származó erőáramlatok az emberben lehatolnak a személyiségbe.

Az Isteni Bölcsesség tulajdonságainak kinyilvánítása gondolatban vagy cselekedetben a legbiztosabb módja a karma semlegesítésének, a mentális és emocionális hibák kijavításának, és a tudathordozók harmonizálásának. Minden beteg meg tudja gyógyítani önmagát, fel tudja emelni öntudatát abba a magas birodalomba, és le tudja hívni onnan a fényt és az erőt, és meg tudja nyilvánítani azokat a mindennapi életében.

Az orvos feladata háromszoros. *Kijavítja és meggyógyítja a fizikai test hibáit, hiányosságait, rendellenességeit és betegségeit; neveli az elmét és az érzelmeket; és képzeli a beteget, hogy felfedezzék és felszabadítsák a Krisztus gyógyító erejét önmagukban.* Ez a gyógyító háromszoros funkciója, az Isteni hármasság kinyilvánítása önmagán belül.

Krisztus a világ nagy gyógyítója; a Krisztus az emberben az ember nagy, igazi és természetes gyógyítója. A benne ragyogó spirituális fény segítségével az ember megláthatja a hibáit és a hiányosságait, és megértheti a nagy törvény működését, ami miatt szenved. Így megerősödve és megvilágosulva megtalálhatja az erőt, amivel orvosolhatja hiányosságait és azt a tudást, amellyel eleget tehet a nagy törvény igényeinek.

VI. fejezet Betegség a fizikai és a finomabb testekben

A rákbetegség mindenekelőtt egy olyan betegség, amely a hatalommal való visszaélésből ered, és az egyike azon betegségeknek, amelyben az első vagy más néven az „akarat” sugáron fejlődő emberek hajlamosak szenvedni. [Hivatkozás a hét fő emberi temperamentum vagy sugár közül az elsőre, amelyekbe minden embert be lehet sorolni. Lásd Ernest Wood: *A hét sugár* című könyvét.] Az akaratot becstelenül használták, az erőket és az intelligenciát személyes célok elérésére irányították és alkalmazták, az emberi faj felemelkedése és az egyéni fejlődés felgyorsítása helyett. A megszeghetetlen törvény úgy rendelkezik, hogy amikor a láthatatlant eltakaró fátylat felhasítják, az így feltárt és felszabadított tudást és erőt, csak a fejlődési rendszer előmozdítása érdekében szabad használni.

Minden az erővel való visszaélés, minden becstelen alkalmazása a láthatatlan és okkult rendeknek és intelligenciáknak, olyan új karmát hoz létre az alkalmazó számára, amelyben pont azoknak a rendeknek és intelligenciáknak válik az áldozatává, amelyeket kihasznált. Belső okkult energiák befolyásolják és hatnak a fejlődő emberre, és az ezekkel való visszaélés karmája elsősorban magában az emberben okoz visszahatást. A kundalini erőivel való visszaélés a központi idegrendszert befolyásolja hátrányosan. [Az emberben rejlő okkult erő, amelyet néha kígyótűznek hívnak. Lásd C. W. Leadbeater: *Csakrák.*] Minden gerincbetegség és torzulás a kígyótűz helytelen használatára vezethető vissza. A karma alapelve ezáltal jelzi, hogy a külső hatalmakkal való visszaélés azok általi támadásban és sérülésben, míg a belső természeti erők helytelen használata az emberen belüli hatásokban nyilvánulnak meg.

Az érzelmi energiákkal való visszaélés, a túlzott érzékiség önmagában, vagy különösen amikor mágikus és szentségtelen ceremóniákkal együttesen jelentkezik, hajlamos a hasonlóság miatt a nyálkahártyát befolyásolni, amely a test üregeit és nyílásait bélelő védőréteg. A betegség azokban a hártályokban, vagy hártályokon jelenik meg ennek következtében. Magát az asztrális testet sértik, vagy mérgezik meg és ez a fizikai testre is hatással van.

Azok a betegségek, amelyek az elme helytelen használatából erednek, hajlamosak a központi idegrendszert, és különösen az érzékszerveket befolyásolni.

A test minden része összefüggésben van egy finomabb törvényszerűséggel vagy alapelvevel. Bármely visszaélés ezzel az alapelvvel, vagy annak energiáival vagy tulajdonságaival, befolyásolja a megfelelő fizikai szervet. Ezt a folyamatot csak a születés előtti időszak tanulmányozása után lehet teljesen megérteni, amikor a testek felépülnek. Minden eredendő hiányosság és lappangó betegség ebben az időszakban keletkezik egy megtestesülési ciklusban.

A modern pszichológus, amíg helyesen következtet a szubjektív és az objektív ember közötti kapcsolatra vonatkozóan, nem követi a témát visszafelé elég messze a megtestesülési ciklusban. A rákbetegség például egy életciklusban, a születés előtti időszak nagyon korai napjaiban, a mentális test módosulásával kezdődik. Az elmére egyértelműen hatással van, mert az anyag egy része, amiből a mentális test felépül, egy olyan általános anyagkészletből származik, amelyet korábban a rákbetegség vibrációjának hatása ért; ez úgy történt, hogy az anyag korábban olyan valakinek az elme-testét alkotta, aki vétséget követett el, aminek az eredménye a rákbetegség volt.

Az érzelmi test anyagának egy része hasonló módon szennyezett, és a rákbetegség vibrációja közvetlen hatásának volt kitéve más korábbi testekben, olyan cselekedetek miatt, mint amelyek a jelenlegi esetben a karmikus szenvedést okozzák. Hasonló módon a fizikai anyag, amely az új testet felépíti, az egykori múltbéli szentségtelen orgiákkal kapcsolatosan a rákbetegség vibrációját hordozza.

Még ilyen súlyos körülmények között is, a múlt látens rezgéseinek nem szükséges működésbe lépniük. Sok ember jár a Földön ilyen körülmények hatása alatt, akiknél még nem jelentkeztek a rákbetegség tünetei. Egyik életben a másik után megvan a lehetőségük, hogy semlegesítsék a karmájukat és gyökerestől kiirtsák a szennyezett anyagot a testeikből. *Csak ismétlődő sikertelenséget követően válik ez a lappangó betegség aktívvá a három tudathordozóban.*

Ugyanígy van ez az emberiség minden nagy krónikus betegségével. Az azokra való fogékonyság mindig jelen van a karma-termelő cselekedeteket követően; ez nyomon követhető mind a finomabb, mind a fizikai test anyagában; az utóbbiban általában megtalálható a vérben is.

Az orvos az emberekkel karmájuk ledolgozásának különböző szakaszaiban találkozik; a betegségre való hajlamosság látens periódusában, vagy már a tünetek megjelenésének aktív periódusában. Mindabból, ami elhangzott az látszik, hogy a látens periódus az, amelyben a legkedvezőbb eredményeket lehet elérni. Ezért határozottan javasolt, hogy amennyire csak lehetséges, minden gyermeket kezelni kellene a lappangó betegség miatt. Ki kell fejleszteni egy technikát, amivel felfedezhetővé válik a lappangó betegség jelenléte rögtön a születés után és intézkedni lehet annak eltávolításáról. Talán a tisztánlátás az ideális módszer a szükséges vizsgálatok elvégzéséhez, de eszközöket is ki fognak fejleszteni a már használatban lévőkből, amelyek lehetővé teszik orvostudomány számára a lappangó betegségek diagnosztizálását az első életévben.

A keresztség szentsége nagy segítség lehet az ego számára a karmája semlegesítésében azáltal, hogy az erőket a saját kezébe helyezi és kapcsolatot hoz létre számára a Világ Nagy Gyógyítójával, amely támogatni fogja célja elérésében. A bérmálás (konfirmáció) továbbviszi ezt a folyamatot, amely aztán az Oltáriszentség szertartásában való közreműködésben éri el a megdicsőülést.

Sürgősen szükség van a betegségek gyógyításához alkalmazható spirituális segítségre vonatkozó kutatások folytatására.

VII. fejezet Az anyaság és az egészség

A mostani világban nagy szükség van az emberi faj hozzáállásában bekövetkező változásra a házasság, a szülővé válás, a nők fontossága és a gyermekszületés vonatkozásában. Az anyát úgy kell elismerni, mint az Isteni Anya képviselőjét, a csecsemőt pedig mint az újszülött Gyermek Krisztust.

Mária, egykor az Úr szent Anyja, most a Világ Isteni Anyja [lásd C. W. Leadbeater: *A Világanya mint szimbólum és valóság*] felhívást intéz az emberekhez, hogy osztozzanak Vele a nőkért és az anyákért végzett munkájában. Azt kéri a világ minden legfőbb vezetőjétől és gondolkodójától, hogy sorakozzanak fel az Ő zászlaja alatt; szenteljék magukat a nők szolgálatának; dolgozzanak a szülővé válás eszményének felemelkedéséért, és alkossák meg a nők és kisgyermek lovasias védelmezőinek erős testületét.

Ő arra törekszik, hogy világszerte kedvező fogadtatásra találjanak ezek az eszmények, és a követői egy olyan nemzetközi kampányt dolgozzanak ki, amely eléri a világ nemzeteinek szívét és elméjét, és ráveszi őket az Anyaság szent ügyének támogatására. Ő az egész emberi fajjal törődik. Megtestesül a nőkben és benne rejlik minden gyermekben; Magát látja minden nőben és a Sajat Fiát minden csecsemőben.

Az emberi fajnak meg kell szüntetnie a nők lealacsonyítását. Ezt a szegényfoltot el kell törölni. A gyermekeknek örömben kell születniük; az anyákat szeretettel, védelemmel, harmóniával, szépséggel, és békével kell körülvenni; meg kell tanítani őket feladatuk spirituális jelentőségére, és fel kell készíteni őket erre az odaadás és az imádság gyakorlásával. A legjobbat ér-

demlik, amit csak a civilizáció megadhat számukra. Felbecsülhetetlen annak a szolgálatnak az értéke, amelyet az emberi faj érdekében anyaként vállalnak.

A nyomornegyedek és a túlszűfolt területek, a rosszul szellőző helyiségek, a csúnya környezet, a férjek kicsapongó élete és saját vágyaik kielégítése, a friss levegő és a tisztaság hiánya fajunk több ezer asszonyának szörnyű tragédiája. Azokat a körülményeket, amelyek ilyen bánatot okoznak a Világanya számára, meg kell szüntetni. Az anyákat ki kell emelni a nyomorból és a zsúfoltságból, hogy a vidéki táj tiszta levegőjét és szépségét élvezhessék. Egészséges lakhelyeket kell kialakítani számukra, amelyek egyben a születés templomai. Az orvosoknak össze kell fogniuk egymással, hogy ezeket a legszükségesebb reformokat létrehozzák.

Amikor a gondolkodók és az idealisták összegyűlnek, hogy megtervezzék és kidolgozzák az eljövendő kor gyógyító módszereit, a Világanya arra kéri őket, hogy gondoljanak a várandós anyákra és azok leendő gyermekeire, mert az ő bölcs és gyöngéd ellátásuk által a későbbi orvoslás munkájának felétől megszabadulhatnak.

Ha minden várandós anya testeit meg lehetne tisztítani a lappangó betegségtől, az érzéseiket megtisztítva és elméjüket a gyönyörű dolgokon való elmélkedésre fordítva, mindössze egyetlen generáció alatt az emberi faj egészsége, ereje és szépsége az istenihez hasonlatossá válna. Az anyagi betegség, szenvedés és szégyenkezés minden magvát, amelyek a születés után fejlődnek ki, a születés előtti időszakban vetik el. Mindezek a dolgok, amelyek a születésre várakozás hónapjai alatt ültetődtek el, ott lappanganak a testben és a lélekben. Ezért a munkát úgy kell megtervezni és elvégezni, hogy ráébressze az emberek tudatát ezekre az alapvető tényekre és felhívja a figyelmet arra a kiváló lehetőségre, amellyel egy egészséges, nagyszerű és istenszerű emberi faj építhető fel, amikor tökéletes környezetről gondoskodnak a várandós anyák számára.

Ő maga a Szent Anya, ott van minden szülőszobában. Szolgálatot teljesít a nyomornegyedben, a börtönben és a zsúfolt bérházban. Nincs olyan nő, bármilyen rossz életű legyen, aki ne részesülne az Ő mindent átölelő szeretetében. Ő az Isteni Anya nevében tiszteli még a legromlottabbat is, mert benne ugyanúgy látja Őt magát. Megtisztítja a születés szent helyét és üdvözöl minden újszülött csecsemőt a Földön.

Ha Ő így szolgál, miért ne szolgálna az emberiség is? Ha minden szervezett társadalom, világi és szakrális, vallásos és pogány, egy kis időt és energiát szentelne ennek a nagyszerű ügynek, az emberi faj jövője csodálatos módon megváltozna. A jövendő kor gyermekeinek fizikuma és tudata minden elképzelhető szinten túl javulna. Ha az orvosi társaságok és jótékonyági intézmények felismernék mindezek fontosságát és megvalósítanák ezt, akkor az emberi faj számára pompás jövőt biztosítanának.

Az Isteni Anya fogalmát vissza kell hozni a nyugati világ vallásába, hogy átjárja a társadalom minden rétegét. Milyen értéket képviselnek a templomok és a szentélyek a Szűzanya számára, ha cselekedeteikkel és életmódjukkal megtagadják az Átala képviselt alapelveket? A Szűzanya az emberiség sorsa felett aggódva keresi azokat, akik Őt szolgálják, azokat, akik meghallják az Ő hívását, és akiket lovaggá üthet. Soha nem volt még nagyobb szükség a nőket védelmező lovagokra és az Ő ügyének lovagi szolgálatára, mint jelenleg a világ minden országában. Lovagjai az őket megillető jutalomban részesülnek, mert Ő maga vezeti őket, megáldja és inspirálja minden tevékenységüket az Ő kegyes kedvességének szellemében, az Ő együttérzésében és az Ő erejében. Ő így közeledik a Föld népeihez, keresi azokat, akik Őt szolgálják az Ő nagy feladatában, a világ szolgálatában és a „tökéletes igazak” hierarchiájában betöltött tisztségében. Ő a belső világokban keresi és hívja követőit, és most hallatná a hangját a külsőben is, férfiak és nők által, akik képviselnék az Ő ügyét, harcolnának érte és érvényre juttatnák azt az emberi törekvések és önfeláldozások színterén.